

appositi prosum ad procidentiam ani, in nimio tumore ac ardore hemorrhoidum. De

CUNICULO

Nihil habeo, quod dicere possum.

ELEPHAS.

Animal satis cognitum, cum hinc inde transportetur raritatis gratia. *Dentes Elephas* dicuntur EBUR, qui ex maxillis prodeunt & foras proeminent: interdum sunt *ingentis* satis *magnitudinis*, adeo ut in India orientali & in Regione Magni Mogol inveniantur tantæ magnitudinis, ut in utroque possit insidere homo sine gravatione & molestia Elephantis. Ebura hoc in medicina est *magni usus*, ac *præparatur* sive Δ seu philosophicè *sive cum Δ* , uti dixi de CC. Hoc modo philosophicè *præparatum* Ebura solet febiles *effervescentias* *præcipitare* in Massa sanguinea, & *compescit acidum* oberrans in corpore humano: Dumque effervescentias febiles sistit, valde commendatur *in febribus ardentibus*, item malignis propinatum cum \mathfrak{G} diaphoretico. Ratione acidi quod compescit, commendari solet in *fluxu mulierum albo*, sicuti alias est remedium, quod valde *convenit mulieribus*, imprimis commendatur *in iis*, quæ acido abundant, atq; cum *in iis præcaveat abortum*, propinatur *cum magisterio coralliorum*, *præparatio* *cum succo Citri* valde *roborare* dicitur Epar, sive *convenire* *in massa sanguineæ deficiente* crassi corrigenda: Unde tunc temporis & in tali casu solet misceri cum Epatico rubro Dresdenium, Et sit pulvis Epaticus D. MICHAEL ex Ebure sive Δ . cum pulvere Epatico rubro. Alexipharmacæ illi vis non minus quam CC. tribui solet: Convenit *in febribus malignis*. Præterea in *Lumbricis* solet propinari infantibus, ubi usus non est frustranei. In *suffocatione uterina* datum Ebura sive Δ . cum appropriatis est utille remedium, *dosis* est à $\mathfrak{Z}j.$ ad $3\mathfrak{B}.$ vel $3ij.$ Ebura *ustum* est calx sive terra mortua, omni virtute & efficacia activa spoliata. Unde *usus interni* etiam *estrarioris*. Vulgariter in officinis dicitur SPODIUM, ad differentiam spodii mineralis, *ex Ebore*: adhibetur *externè in collyris*, & *in exsiccandis vulneribus*: Internè nullius est pretii.

EQUUS TERRESTRIS.

Animal satis notum. Quod subministrat A. quidem, ut sequamur AUCTOREM COAGULUM, quod *caliacis* & *Dysentericis* medetur, uti habet AUCTOR. De hoc observetur, quod exinde quidam volunt conficer *singularem medicinam* ex pullis equorum in

Epilepsia: Nimirum in lingua pulli reten, editi reperitur caro rubicunda spicata longitudine, quæ est eximenda, ante quam aerem hauriat pullus, aliæ devorat illam: Ex qua parte carnosa siccata & pulverisata præparant singularem medicinam pro Epilepticis, & quidem ex pullo mare pro matculo, ex pullo feminina pro fænella. LAC equinum præprimit commendatur in phtisis & atrophia. STERCUS equinum est medicina magni & multi usus: sic non tantum in sanguine compescendo adhibetur interne & externe. Internè succus ex stercore recenti expressus: Externè in hemorrhagiis, si ex illo fiat Emplastrum cum \mathfrak{P} . & applicetur parti, ubi effluit sanguis: aliæ volunt, ut stercus equinum siccetur, siccatum pulverisetur, & pulverisatum adspargatur sanguini effluenti: sic enim instar pulveris pathetici sanguinena fistula dicunt, sedenam præterea stercus equinum ad Colicam singulare est remedium, si \mathfrak{p} . stercus recens exprimat succus, & propinetur in haustu vini vel cerevisiae: estque medicina experta in Colica. Unde etiam sunt qui dicunt, quod ex hoc stercore sit paratus syrups divi Lutheri, qui est singularis in Colica. Eodem modo præparatum est specificum in pleuritide, si mox in principio ejus adhibeat, quam curat per sudorem cito & jucundè, imprimis si sit stercus equi maris non castrati, von einem jungen starcken Zhengste: id quod præ alis commendatur in pleurite: Nec vulgaris est usus in angina idem stercus, imprimis convenit stercus, si sit pastum animalis: ab hoc ipso enim obtinet virtutem discussivam: In angina certè stercus equinum non cedit stercori hirundinum & canis. Externè valde confert in discutienda inflammatione facium vel partium oris: per sudorem curat anginam. Unde usus obtinuit, ut in nodulis pendatur in cerevisiam infantum, dum laborant variolis, propterea ne fauces affligantur à variolis, quod alias solet esse casus periculosisimum. In stranguria notum est remedium, quod subito etiam externe contumacissimum curat. In suffocatione uterina vix habetur præsentaneum remedium quam stercus equinum. Post stercus est SUDOR, qui quidem non solet adhiberi, nihilominus si potetur à muliere pregnante cum vino, fætum ejicere & abortum producere solet. Equorum sudores noctulcent, vid. in BORELLI obs. Cent. 1. obs. 3. pag. 6. LICHENES sunt ingentes istæ verrucæ, quæ adnascentur pedibus equorum, & quas interdum dejiciunt suâ sponte in stabulis. Hi lichenes multum commendantur in suffocatione uterina, sive internè assumentur sub forma pulveris, vel sub forma Essentiæ quælibet Essentiæ præparare docet AGRICOLA Commentario in Poppium: sive externè instar suffitus recipiatur in vulvam. Mirum enim est, quantum exercit mulieres: unde pulvis presentissimus in suffocatione uterina est hic PARACELSI:

$\mathfrak{p}.$ Verrucarum equorum $3j.$
afætida $3\mathfrak{B}.$
Vngula capra $3j.$

Fiat